

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 6T/82/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8121011670
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Šuťaková
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2022:8121011670.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov samosudkyňou JUDr. Beátou Šuťakovou na hlavnom pojednávaní dňa 18. mája 2022 v Prešove, takto

rozhodol:

Obžalovaní:

- 1./ A. B., nar. XX. XX. XXXX v C., trvale bytom C., D. E. XX, t. č. v F. G. F. H.,
- 2./ I. C., nar. XX. XX. XXXX v C. C., trvale bytom J., K. C. XXXX/XX, t. č. v F. G. F. J.,
- 3./ L. L., nar. XX. XX. XXXX v J., trvale bytom M., C. X, okr. C., t. č. v F. G. F. J.,

sú vinní, že

- 29.12.2019 v čase okolo 11:00 na cele č. XXX oddielu G. oddelenia výkonu trestu s miestom výkonu služby v C. F. N. O. O. G. F. N. O. P. M. C. J., Q. A. N. B. X, C., po vzájomnej dohode sa vlámali do riadne uzamknutej skrinky pridelenej odsúdenému I. J. a to tak, že potom čo sa obžalovaným K. R., A. B. a I. C. nepodarilo zadať správny kód na otvorenie visiaceho zámku vzali L. L. a I. C. príborový nôž a začali páčiť nity v strednej časti dvierok skrinky, následne I. C. vložil násadu metly medzi rám skrinky a preglejku a obžalovaný K. R. následne páčením násadou metly vytvoril medzi kovovou konštrukciou dvierok a preglejkou tvoriacou výplň dvierok otvor, ktorým sa dalo dostať rukou do priestoru skrinky, z ktorej následne L. L. odcudzil 1 ks balenia kávy zn. Venezia 250 S. a bylinkový čaj Mäta pieporná 30 g, následne skrinku cez vzniknutý otvor v dvierkach skrinky prehľadali aj obžalovaní A. B., I. H. a K. R., ale títo zo skrinky nič nevzali, čím takto pre vlastníka odcudzených vecí a užívateľa pridelenej skrinky I. J. spôsobili odcudzením vecí škodu vo výške 3,60 € a poškodením skrinky pre Ústav na výkon väzby a Ústav na výkon trestu odňatia slobody Prešov škodu vo výške 10,- €, pričom L. L. bol za prečin krádeže v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený rozsudkom Okresného súdu v Bardejove pod sp. zn. 2T 249/2018 zo dňa 06.03.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 06.03.2019,

teda

obž. A. B., obž. I. C.

- spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a čin spáchali vlámaním,

obž. L. L.

- spoločným konaním si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním a taký čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

čím spáchali

obž. A. B., obž. I. C.

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obž. L. L.

- prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Za to im súd ukladá

obž. A. B.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia ďalšieho trestu, keďže pokladá trest uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Svidník, sp. zn. 2T/48/2019 zo dňa 11. 3. 2019, právoplatný 11. 3. 2019 na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

obž. I. C.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia ďalšieho trestu, keďže pokladá trest uložený skorším rozsudkom Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T/67/2013 zo dňa 31. 5. 2016, právoplatný 3. 11. 2016 na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

obž. L. L.

Podľa § 212 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona pri existencii poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Trestného zákona a existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Trestného trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákon ho pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodeného I. J., nar. XX. X. XXXX, bytom P. XX, okr. A. a poškodeného F. G. F. J., A. N. X, J., s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov podal 29.10.2021 obžalobu na obvinených 1/ A. B., 2/ K. R., 3/ I. C., 4/ I. H. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a na obvineného 5/ L. L. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona na tom skutkovom základe ako vo výroku rozhodnutia.

Na hlavnom pojednávaní po vylúčení obžalovaných K. R. a I. H. postupne obžalovaný A. B. ako aj obžalovaný I. C. a tiež obžalovaný L. L. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku urobili vyhlásenie, že sú vinní zo skutku, ktorý sa im kladie za vinu.

Na to súd s odkazom na znenie § 257 ods. 5 Trestného poriadku postupoval v zmysle § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, kde obžalovaní A. B., I. C. a L. L. postupne uviedli, že každý jeden obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, ako obvinený bol poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bola im daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a s obhajcom sa mohol radiť o spôsobe obhajoby, rozumie právnej kvalifikácii skutkov ako trestných činov, bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy kladené

mu za vinu a dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin uvedený v obžalobe.

Zároveň súd poučil postupne všetkých troch obžalovaných, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko procesných strán, ktoré navrhli, aby súd vyhlásenie všetkých obžalovaných prijal.

Z vykonaného dokazovania aj v prípravnom konaní mal súd jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe a dopustili sa ho obžalovaní a nakoľko súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že sa skutok stal, ani o jeho právnej kvalifikácii, uznesením rozhodol, že vyhlásenie obžalovaných prijíma a zároveň vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu v akom obžalovaní priznali spáchanie skutku sa nevykoná a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie súvisiace s rozhodnutím o treste a náhrade škody.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním a oboznámením listinných dôkazov a zistil nasledovné :

Súčasťou spisu je odborné vyjadrenie vo vzťahu k hodnote tovaru, a to vo výške 3,60 Eur a vo vzťahu k nákladom na opravu poškodenej skrinky v ÚVV a ÚVTOS vo výške 10,- Eur.

Všetci traja obžalovaní sú hodnotení všeobecne.

Obžalovaný L. L. má vo výpise z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky evidované viaceré priestupky.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVV a ÚVTOS Prešov ohľadne A. B. plyní, že jeho správanie počas výkonu väzby nebolo vždy na požadovanej úrovni, nedostatky sa u neho vyskytli v porušení ústavného poriadku, kde opakovane neplnil pokyny príslušníkov ZVJS, poškodil majetok štátu v správe ústavu. Jeho správanie a vystupovanie taktiež nie je na požadovanej úrovni. Počas výkonu väzby a výkonu trestu má evidovaných 17 disciplinárnych trestov. Disciplinárne odmenený nebol. Pred preradením do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia mal nutnosť sa k príkazom a pokynom príslušníkov ZVJS vyjadrovať, aktuálne sa ich snaží plniť.

Správanie obžalovaného I. C. podľa hodnotenia riaditeľa ÚVV a ÚVTOS Prešov počas výkonu väzby dňa 1.4.2018 bolo na požadovanej úrovni, so spolubývajúcimi mal nekonfliktné vzťahy, nebol naň zaznamenaný žiadny negatívny poznatok ohľadom jeho správania. Po odsúdení dňa 22.10.2019 mu bola po absolvovaní v nástupnom oddiele stanovená diferenciačná skupina „C“, kde sa bezproblémovo adaptoval na podmienky výkonu trestu a neboli zaznamenané žiadne nedostatky ohľadom dodržiavania interných predpisov. Negatívne poznatky boli zaznamenané až po zmene ubytovania po tom, čo mal mať konflikt s odsúdeným Pirhalom, kde k zmene ubytovania došlo v zmysle § 88 ods. 5 písm. b) zákona č. 475/2005 Z.z. v platnom znení a v jeho správaní boli zaznamenané negatívne poznatky v pedagogickej evidencii, keď sa počas pohovorov s pedagógom správal nevyhovujúco a komunikoval neprimeraným spôsobom. Správanie sa k iným odsúdeným nie je možné zhodnotiť ako bezproblémové. Počas výkonu trestu bol raz disciplinárne potrestaný, disciplinárne odmenený nebol.

Z hodnotenia riaditeľa ÚVV a ÚVTOS Prešov týkajúceho sa L. L. plyní, že tento počas výkonu väzby, ktorú nastúpil dňa 9.11.2017 mal so spolubývajúcimi obvinenými nekonfliktné vzťahy, jeho správanie a vystupovanie bolo na požadovanej úrovni. V dodržiavaní interných noriem sa vyskytlo porušenie týkajúce sa spania po budičku. Po odsúdení mu bola po absolvovaní v nástupnom oddiele stanovená diferenciačná skupina „C“, kde sa primerane adaptoval na podmienky výkonu trestu, no neskôr musel byť opakovane upozorňovaný na dodržiavanie interných noriem. Je evidované porušenie povinnosti zachovávať zásady slušného správania, taktiež poškodenie majetku ústavu pri hraní stolného tenisu, v pedagogickej dokumentácii je zaznamenané, že jeho správanie voči príslušníkom zboru je nátlakové, drzé a vulgárne, takisto porušil zákaz nadväzovať kontakty s inými osobami v rozpore so zákonom o výkone trestu alebo pokynom vydaným na základe tohto zákona a takisto sa pokúšal preniesť tabak do cely disciplinárneho a tiež poškodil pletivo na okne

v cele disciplinárneho trestu. Momentálne je správanie sa k iným odsúdeným a príslušníkom zboru na požadovanej úrovni. Počas výkonu trestu má vykázané 4 disciplinárne tresty.

Obžalovaný A. B. podľa odpisu z registra trestov bol doposiaľ 9 raz súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 14.8.2019, sp.zn. 2T 17/2019, kedy uznaný vinným z pokračovacieho zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, za čo mu uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov, pre výkon ktorého ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, za súčasného zrušenia výkonu o trestu rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/3/2018 zo dňa 28.6.2018 a na neho nadväzujúci výrok uznesenia Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9To/40/2018 zo dňa 17.10.2018, ako aj všetky obsahovo nadväzujúce výroky, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Výkon trestu súd nariadil dňa 21.8.2019, za súčasného započítania výkonu trestu od 24.10.2018 do 24.4.2019 vo veci Okresného súdu Prešov sp. zn. 3T/3/2018.

Rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 11.3.2019, sp. zn. 2T 48/2019 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným v bodoch 1-16 zo zločinu podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. s), písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, § 127 ods. 12 Trestného zákona, § 139 ods. 1 písm. e) Trestného zákona, § 127 ods. 3 Trestného zákona za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky so zaradením pre jeho výkon pôvodne do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. V bode 17/ rozsudku bol uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona súd upúšťal od uloženia ďalšieho trestu vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 14.8.2019, sp. zn. 2T 17/2019.

Obžalovaný I. C. bol doposiaľ 6 krát súdne trestaný. Zo spisu Okresného súdu Poprad, sp. zn. 4T 67/2013 súd zistil, že rozsudkom zo dňa 31.5.2016 bol obžalovaný Slavkovský uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa §208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky s jeho podmieneným odkladom pri určení skúšobnej doby 3 roky za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jeho správaním v skúšobnej dobe. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 3.11.2016. Uznesením Okresného súdu Poprad zo dňa 21.1.2020, sp. zn 4T 67/2013 súd rozhodol, že I. C. sa neosvedčil a trest v trvaní 3 roky vykoná, a to so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Výkon trestu bol nariadený dňa 29.1.2020.

Obžalovaný L. L. bol doposiaľ 5 krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Bardejov zo dňa 6.3.2019, sp. zn. 2T 249/2018, kedy bol uznaný vinným v bode 1/ a 2/ rozsudku z pokračujúceho zločinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b), ods. 4 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a v bode 2/ prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia za súčasného zrušenia výroku o treste a spôsobe jeho výkonu uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 27.4.2018, sp. zn. 5T 23/2018. Tento trest vykonal dňa 7.11.2021 a nastúpil na výkon trestu odňatia slobody uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Prešov zo dňa 25.9.2017, sp. zn 0T 149/2017, kedy bol uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov s jeho podmieneným odkladom pri určení skúšobnej doby 24 mesiacov a následne súd dňa 7.2.2020 rozhodol o nesvedčení a vykonaní trestu v trvaní 8 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Súd uzavrel, že keďže všetci traja obžalovaní vyhlásili, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného vo výrokovej časti tohto rozsudku, súd považoval za preukázané, že sa skutok stal a že ho spáchali práve obžalovaní a že teda obžalovaný A. B. a I. C. svojim konaním naplnili všetky znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona a obžalovaný L. L. všetky znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. b) Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne

odsúdenie páchatela spoločnosťou. Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu vychádzal z rozhodných okolností uvedených v § 34 ods. 4 Trestného zákona, pričom prihliadol najmä na spôsob spáchania skutku a jeho následok zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, ako aj na pomer priťažujúcich a poľahčujúcich okolností v súlade s citovaným § 38 ods. 2 Trestného zákona.

Trestný zákon v jeho osobitnej časti 212 ods. 1 Trestného umožňuje uložiť trest odňatia slobody až na 2 roky a za prečin podľa § 212 ods. 2 Trestného umožňuje uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí 6 mesiacov až 3 roky.

Podľa § 44 Trestného zákona, súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43, ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný.

Súd pri ukladaní trestov všetkým trom obžalovaným zohľadnil ich postoj a ich vyhlásenie v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku na hlavnom pojednávaní a je toho názoru, aj s prihliadnutím na okolnosti samotného skutku, že na uvedenie si následkov konania obžalovaných A. B. a tiež I. C. a na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie u týchto obžalovaných tresty, ktoré im boli uložené a nariadený ich výkon, a to obžalovanému A. B. rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 11.3.2019, sp. zn. 2T 48/2019 a obžalovanému I. C. rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 31.5.2016, sp. zn. 4T 67/2013 a ktoré ešte neboli vykonané, sú na ochranu spoločnosti a ich nápravu páchatela za dostatočné, a preto podľa § 43 Trestného zákona upustil od uloženia ďalšieho trestu tak u obžalovaného B. ako aj C..

Pokiaľ ide o obžalovaného L. L., ktorý však svojim konaním naplnil ako jediný zo všetkých obžalovaných aj kvalifikovanú skutkovú podstatu žalovaného trestného činu, takisto skutočnosť, že tento svoje konanie oľutoval posúdil ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Na druhej strane mu takisto priťažuje, že už bol doposiaľ súdne trestaný, čo súd nemohol nezobrať do úvahy, lebo išlo o odsúdenia aj pre obdobnú majetkovú trestnú činnosť.

Vzhľadom na okolnosti skutku, spôsob jeho spáchania, postoj obžalovaného k skutku ako aj následok a s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti, dospel súd k záveru, že na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie u obžalovaného by iný trest než trest spojený s obmedzením jeho osobnej slobody nebol dostatočný, keďže predchádzajúce odsúdenie v podobe podmienenečného trestu ako aj trestov spojených s jeho výkonom zrejme nevedli k jeho náprave, a preto na uvedenie si následkov konania obžalovanému ukladal nepodmienečný trest odňatia slobody, kde za primeraný považoval trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby, a to v trvaní 6 mesiacov. Pre výkon trestu obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných 10 rokoch pred spáchaním skutku už bol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin, čo je zrejme aj z oboznámeného odpisu registra trestov.

Takéto tresty uložené obžalovaným súd považoval za primerané a za dostatočné na zabezpečenie účelu trestného zákona a na dosiahnutie individuálnej a generálnej prevencie.

Súd oboch poškodených s ich nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, nakoľko by bolo potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, ktoré presahuje potreby trestného stíhania a toto by predĺžilo a s ohľadom na vylúčenie vecí obžalovaných K. R. a I. H. na samotné konanie a v nadväznosti na § 20 Trestného zákona a tiež vyjadrenie obžalovaného A. B. na hlavnom pojednávaní, že škoda bola uhradená.

Na základe vyššie uvedených skutočností súd preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 (pätnástich) dní odo dňa jeho vyhlásenia na Krajský súd v Prešove prostredníctvom Okresného súdu Prešov.